بمب اتم وجود خارجی ندارد

فریب بزرگ: آنچه درباره بمب‌های اتمی به ما نگفته‌اند

مقدمه: ترس یا واقعیت؟

برای دهه‌ها، جنگ هسته‌ای به عنوان بزرگ‌ترین تهدید علیه بشریت معرفی شده است. نسل‌های مختلف با تصاویر انفجارهای اتمی، آژیرهای هشدار و ترس از نابودی جهان زندگی کرده‌اند. اما اگر این قدرت هراس‌انگیز بیش از آنکه یک واقعیت فیزیکی باشد، یک باور جهانی باشد چه؟ شاید زمان آن رسیده است که روایت رسمی را از زاویه‌ای متفاوت بررسی کنیم

دوربین‌هایی که از بتن مقاوم‌تر بودند

در بسیاری از فیلم‌های آزمایش‌های هسته‌ای، ساختمان‌ها به طور کامل تخریب می‌شوند اما دوربین‌هایی که ظاهراً در همان محدوده قرار دارند، بدون آسیب باقی می‌مانند. این تناقض پرسش‌های جدی ایجاد می‌کند

بخش قابل‌توجهی از این تصاویر را می‌توان حاصل ترکیب جلوه‌های ویژه، دانست. ابرهای قارچی‌شکل نیز با مواد TNT ماکت‌ها و انفجارهای عظیم منفجره متعارف قابل ایجاد هستند و آنچه به عنوان نمایش قدرت اتمی ارائه شده، بیشتر به یک تولید رسانه‌ای بزرگ شباهت دارد

هیروشیما و ناگاساکی: بمب اتمی یا بمباران متعارف؟

خسارت‌های هیروشیما و ناگاساکی شباهت زیادی به ویرانی‌های ناشی از بمباران‌های آتش‌زا در دیگر شهرهای جنگ جهانی دوم دارد. ساختمان‌های چوبی سوختند اما بسیاری از سازه‌های بتنی و پل‌ها پابرجا ماندند

از سوی دیگر، حیات در مدت کوتاهی به این مناطق بازگشت و گیاهان دوباره رشد کردند. امروز نیز هیروشیما شهری زنده و پرجمعیت است؛ واقعیتی که با تصویر رایج از یک سرزمین آلوده و غیرقابل سکونت برای هزاران سال سازگار نیست

دانشمندی که ضایعات هسته‌ای می‌خورد

گیلن ویندسور، فیزیکدان هسته‌ای و مسئول سابق تأسیسات مهم هسته‌ای آمریکا، تلاش کرد نشان دهد که ترس عمومی از تشعشعات تا حد زیادی بزرگ‌نمایی شده است

او در برابر دوربین‌ها در استخرهای سوخت هسته‌ای شنا می‌کرد و حتی مقادیری از مواد رادیواکتیو را می‌خورد. به گفته او، بسیاری از باورهای رایج درباره خطرات تشعشعات با واقعیت‌های فیزیکی همخوانی ندارند و بیشتر حاصل تبلیغات و سوءبرداشت هستند

انرژی هسته‌ای: گران‌ترین راه برای جوشاندن آب

نیروگاه‌های هسته‌ای در نهایت کاری جز تولید بخار و چرخاندن توربین انجام نمی‌دهند. سوخت مصرف‌شده نیز نه یک زباله بی‌ارزش، بلکه منبعی ارزشمند محسوب می‌شود

هزینه‌های هنگفتی که برای دفن و نگهداری این مواد دریافت می‌شود، نشان می‌دهد که صنعت هسته‌ای بیش از آنکه یک ضرورت فنی باشد، به یک ساختار عظیم اقتصادی و سیاسی تبدیل شده است

اقتصادِ هراس

ترس از بمب اتمی پایه بسیاری از سیاست‌های امنیتی، بودجه‌های محرمانه و ساختارهای قدرت در جهان مدرن شده است. تهدید هسته‌ای ابزاری مؤثر برای توجیه هزینه‌های کلان و گسترش نهادهای امنیتی بوده است

در این چارچوب، ترس به قدرتمندترین سلاح تبدیل می‌شود؛ سلاحی که بدون شلیک حتی یک گلوله، می‌تواند بر ذهن میلیون‌ها نفر حکومت کند

سخن پایانی

با کنار هم قرار دادن تناقض‌های موجود در فیلم‌های آزمایش‌های هسته‌ای، شباهت تخریب هیروشیما و ناگاساکی به بمباران‌های متعارف و شهادت افرادی که سال‌ها در صنعت هسته‌ای فعالیت داشته‌اند، تصویر متفاوتی شکل می‌گیرد

شاید بزرگ‌ترین قدرت ابرقدرت‌ها نه در اختیار داشتن بمب‌های اتمی، بلکه در متقاعد کردن مردم به وجود چنین قدرتی باشد. اگر این ترس کنار گذاشته شود، نگاه ما به سیاست، جنگ و ساختار قدرت جهانی نیز دگرگون خواهد شد